

Въ понедѣльникъ Г҃. Недѣли.

Глѣсъ Д. Прокименъ, Глѣсъ Д.

Творѧй ѿггелы своѧ дѹхи, и слѹгї своѧ пламенъ ѿгнен-
ный.
Стіхъ:

Благослови дѹшë моѧ Господа, Господи Боже мój, воз-
вѣличиасѧ єси ѿблѡ.

Къ Корінѳианамъ є. посланіе сїагѡ апостола Павла Членіе.

Здѣ
рече

Братиe, благоволю въ нemoщехъ, въ досажденіихъ, въ
вѣдѣахъ, во изгнаніихъ, въ тѣснотахъ по Христу: егда
во немоществу тогдà силенъ єсть. Быхъ несмѣсленъ хва-
лѧся, вѣ мѧ понудистe. Щѣ въ долженъ вѣхъ ѿ вѣсъ
хвалимъ бывати: ничимже во лишихса пѣрвѣшихъ апостолъ,
аше и ничтоже єсть. Знаменіа во апостолова со-
дѣлашасѧ въ вѣсъ во всакомъ терпѣнїи, въ знаменіихъ и
чудесахъ и силахъ. Что во єсть, егоже лишистесѧ паче
прочихъ церквей, аще тѹчи ѹкѡ щѣ съмъ не ст҃жихъ
вамъ: дадите ми не прауду, сю. Се третиe готовъ єсть
прїти къ вамъ, и не ст҃жду вамъ: не ищу во вѣшихъ,
но вѣсъ. не должна во суть чада родителемъ синскати
именія, но родители чадомъ. Щѣ же въ сладость иждивенія
и иждивеніе вѣдѣ по дѹшахъ вѣшихъ: аще и излиш-
ше вѣсъ люблю, менши любимъ єсть. Буди же, щѣ не
штажиихъ вѣсъ, но коваренъ скый, лестю вѣсъ прїахъ. Еда
коимъ ѿ посланныхъ къ вамъ, лихомствовахъ вѣсъ; ѿ-
молихъ Тита, и са нымъ послахъ брата, еда лихомство-
ва чимъ вѣсъ Титъ; не тѣмже ли дѹшомъ ходиомъ; не
тѣмиже ли ст҃пами; Паки ли мните, ѹкѡ ѿвѣтъ вамъ
творимъ; предъ Богомъ ѿ Христу глаголемъ, всѣ же воз-
любленіи, ѿ вѣшемъ созданіи (и утвержденіи).

Аллилѹїа, Глѣсъ є.

Хвалите Господа вси ѿггели егу, хвалите его всѧ си-
лы егу.
Стіхъ:

Щѣ той рече, и вѣша: той повелъ, и создашасѧ.